

5. Кодекс Украины про административные правонарушения от 7 декабря 1984 г. № 8073-X (по состоянию на 17 августа 2014 г.) // Ведомости Верховного Совета УССР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.

6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 25. – Ст. 131.

7. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – Ст. 131.

8. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII р. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 49. – Ст. 2056.

9. Про державну службу : Закон України від 16 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 52. – Ст. 490.

10. Про судоустрій і статус суддів України : Закон України від 7 липня 2010 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР) – 2010. – № 41–42, № 43, № 44–45. – Ст. 529.

11. Про прокуратуру : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon1.rada.gov.ua.

12. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

КУЧМА К. С.,
аспірант кафедри адміністративного
та господарського права
(Запорізький національний
університет)

УДК 351.74:342.922

СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБКИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

Наукова стаття присвячена висвітленню стану наукової розробки надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів в Україні. Розглядаються наукові підходи щодо розуміння категорій адміністративних послуг; екології та природних ресурсів в Україні тощо. Окремо висвітлюються наукові погляди щодо адміністративних послуг в різних сферах суспільного життя.

Ключові слова: *послуга, адміністративна послуга, публічна послуга, екологія, природні ресурси, адміністративні послуги у сфері екології та природних ресурсів в Україні.*

Научная статья посвящена освещению состояния научной разработки предоставления административных услуг в сфере экологии и природных ресурсов в Украине. Рассматриваются научные подходы к пониманию категорий административных услуг; экологии и природных ресурсов в Украине и др. Отдельно освещаются научные взгляды относительно административных услуг в различных сферах общественной жизни.

Ключевые слова: *услуга, административная услуга, публичная услуга, экология, природные ресурсы, административные услуги в сфере экологии и природных ресурсов в Украине.*

The scientific article is devoted to coverage of the state of scientific development of administrative services in the field of ecology and natural resources in Ukraine. Consider scientific approaches to understanding the categories of administrative services; Environment and Natural Resources of Ukraine and others. Special highlights scientific views regarding administrative services in various areas of public life.

Key words: *services, administrative services, public services, environment, natural resources, administrative services in the field of ecology and natural resources in Ukraine.*

Вступ. Питання надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів в Україні нерозривно пов'язане із функціонуванням інституту адміністративних послуг. У кожній демократичній державі якісне, швидке і зручне надання органами публічної адміністрації адміністративних послуг у вигляді певних ліцензій, довідок, сертифікатів тощо має велике значення для суспільства. Дещо інший стан речей у цій галузі спостерігається в нашій державі: фактично лише в моменти витрати часу в чергах та відчуття своєї неспроможності щось змінити на краще громадянин замислюється над вічним питанням потреби в державі як в апараті примусу, а не в апараті служіння народів. За сучасними європейськими принципами, громадяни у відносинах із владою повинні бути не прохачами, а споживачами послуг. При цьому держава в особі публічних суб'єктів має орієнтуватися на потреби особи, так само як у приватному секторі надавачі послуг орієнтуються на потреби споживача (клієнта), його запити та очікування [1, с. 116].

Теоретичне підґрунтя дослідження наукової проблематики надання адміністративних послуг складається з праць таких вчених, як К.К. Афанасьєв, С.О. Баранов, В.М. Бесчастний, Н.В. Васильєва, В.Л. Грохольський, І.П. Голосніченко, І.В. Дроздова, О.Ю. Іващенко, Ю.В. Іщенко, Р.А. Калюжний, С.Ф. Константінов, В.К. Колпаков, І.Б. Коліушко, Є.О. Легеза, О.М. Острах, В.В. Столбова, Г.М. Писаренко, О.О. Сосновик, В.П. Тимошук. Серед досліджень, які безпосередньо присвячені питанням екології та природних ресурсів в Україні, слід виокремити дисертації, захищені у 2013 році (Л.А. Стоцька [2] та Ю. Г. Парубець [3]).

Однак комплексного наукового дослідження тематики з надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні не проводилося.

Постановка завдання. Метою даної статті є розкриття стану наукової розробки проблеми з надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні.

Результати дослідження. Аналізуючи теоретико-методологічні засади наукового пошуку в зазначеній сфері, не можемо не зазначити, що одним із перших концептуальних монографічних досліджень надання адміністративних послуг стала дисертація Г.М. Писаренко «Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти» (2006 рік) [4], в якій запропоновано визначення адміністративної послуги як категорії адміністративного права, надано класифікацію адміністративних послуг, детально розкрито адміністративно-правові засади адміністративних послуг та деякі аспекти оцінювання якості надання адміністративних послуг тощо. Але питання надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні у цій роботі окремо не розглядалися.

Не можна не зупинитися на науково-практичному коментарі до Закону України «Про адміністративні послуги» (2013 рік) [5], підготовленому колективом авторів (О.Ф. Андрійко, Г.В. Булгакова, Я.О. Кагль, Ю.О. Клейменов, І.Б. Коліушко, О.В. Курінний, В.П. Нагребельний, О.С. Саєнко, Н.Є. Хлібороб, А.М. Школик), в якому акцентується увага на тому, що уся реформа сфери адміністративних послуг має відбуватися в інтересах споживачів послуг – громадян та суб'єктів господарювання – для забезпечення максимально повної реалізації Закону України «Про адміністративні послуги», для конструктивного вирішення можливих колізій. Дуже слушним є те, що до авторського колективу входять фахівці, які брали активну участь у прийнятті Закону України «Про адміністративні послуги» [6]. На наш погляд, зазначене має сприяти кращому розумінню цілей відповідних норм вищезазначеного Закону.

Цілков погоджуючись з авторами, вважаємо цікавими додатки до науково-практичного коментарю щодо ухвалення підзаконних нормативно-правових актів, які прийняті на реалізацію Закону України «Про адміністративні послуги».

Значний внесок у тематику, що розглядається, зробили вчені-адміністративісти, які приділили значну увагу питанням надання адміністративних послуг у різних сферах і суб'єктам надання зазначених послуг. Серед важливих праць слід назвати такі роботи: «Організаційно-правові основи надання послуг у галузі митної справи» (І.О. Бондаренко) [7]; «Управління якістю надання адміністративних послуг Міністерством внутрішніх справ України» (Т.О. Булковський) [8]; «Теоретико-методологічні засади формування та розвитку системи надання адміністративних послуг на регіональному рівні» (Н.В. Васильєва) [9]; «Адміністративно-правовий статус державної міграційної служби України» (О.О. Воронятніков) [10]; «Механізми надання адміністративних послуг у сфері управління державними фінансами» (В.І. Горбатюк); «Правові засади діяльності з надання адміністративних послуг населенню України органами місцевого самоврядування» (С.Л. Дембіцька); «Адміністративні послуги, що надаються Державною прикордонною службою України» (Ю.В. Костін); «Адміністративні послуги податкових органів України» (І.А. Мордвін); «Правове регулювання надання адміністративних послуг в Україні» (В.В. Петьовка); «Адміністративно-правові засади надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації» (В.І. Сіверін); «Адміністративні послуги у сільському господарстві України» (Я.І. Скоромний); «Районна державна адміністрація як суб'єкт надання адміністративних послуг» (І.С. Сорокін); «Адміністративно-правові засади надання адміністративних послуг у сфері телекомунікацій та поштового зв'язку» (О.В. Тер-Степанян); «Правове регулювання надання адміністративних послуг органами юстиції України» (К.В. Химичук).

Зупинимося на характеристиці деяких досліджень. Доктор технічних наук Н.В. Васильєва у своїй праці обґрунтувала теоретико-методологічні засади та розробила практичні рекомендації щодо формування та розвитку системи надання адміністративних послуг на регіональному рівні. Значну увагу вчений приділяє висвітленню зарубіжного досвіду надання послуг, спираючись на праці Д. Белла, З. Бжезинського, Г. Кана, Я. Масуда, Дж. Несбита, О. Тоффлера, А. Турена, Ж. Фурастьє та інших. Також у роботі здійснено системний аналіз наукових напрацювань і розкрито категоріально-понятійний апарат теорії державного управління в контексті надання адміністративних послуг. Зокрема, під адміністративною послугою запропоновано розуміти вид публічних послуг, який є результатом здійснення владних повноважень уповноваженого суб'єкта за заявою фізичної або юридичної особи щодо оформлення умов реалізації їх прав і свобод, законних інтересів (видача дозволів, ліцензій, сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації та інших дій) [11, с. 10]. Цілков підтримуємо позицію науковця стосовно дискусій, які довгий час тривали в українському науковому співтоваристві щодо розуміння того, які послуги (державні, муніципальні чи адміністративні) є похідними від яких. Автор справедливо зазначає, що крапку в цьому питанні поставив Закон України «Про адміністративні послуги» (2012 рік), після прийняття якого чіткого визначення набули адміністративні послуги, які можуть бути державними або муніципальними залежно від рівня органу влади, який їх надає. Сьогодні, коли гострота згаданого кола питань значно зменшилася, нагальною постає проблема формування та розвитку системи надання адміністративних послуг, особливо на регіональному рівні.

Не можна не погодитися з Н.В. Васильєвою, в тому що сучасна вітчизняна організація надання адміністративних послуг в аспекті зручності для приватних осіб характеризується багатьма вадами суб'єктивного й об'єктивного походження. Окремі з них мають легітимний з точки зору законодавства характер: адміністративні органи розпорозені територіально, їх відвідування вимагає від приватної особи витрачання значних зусиль і ресурсів; у більшості органів встановлено обмеження щодо днів і годин прийому громадян, що створює незручності для приватних осіб; відсутня достатня інформація про порядок отримання послуг; строки з надання деяких послуг є необґрунтовано тривалими; наявне суперечливе правове регулювання процедурних питань, особливо на локальному рівні; поширене фактичне при-

мушування приватних осіб до отримання супутніх платних послуг (наприклад, ксерокопіювання, консультування, оплата «благодійних» внесків, оформлення відносин через «договори» тощо). Розглядаючи це проблемне поле, автор вносить низку актуальних і практично корисних пропозицій. Однак у зазначеній праці відсутнє вивчення надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні.

У дисертаційному дослідженні, проведеному В.І. Сіверіним, розглядаються теоретичні та практичні проблеми адміністративно-правових засад надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації [12]. Під дозвільними послугами суб'єкта публічної адміністрації вчений розуміє організаційно-розпорядчу, підзаконну, публічно-владну діяльність, що здійснюється посадовою особою органу публічної влади у формі процедур стосовно видачі дозвільних документів, спрямовану на реалізацію прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Необхідно сказати, що цікавою видається пропозиція автора щодо доцільності прийняття Закону України «Про публічні послуги», де були б визначені організаційні та правові засади надання публічних послуг; основні принципи запровадження послуг; їх види та форми; право, порядок та умови отримання; основні права та обов'язки осіб, які отримують та надають публічні послуги; відповідальність суб'єктів; тарифно-цінова політика у сфері формування вартості публічних послуг та ряд інших питань. На наш погляд, саме зазначений Закон має охопити чинні Закони України «Про адміністративні послуги», «Про соціальні послуги» тощо, адже всі послуги, де суб'єктами є державні органи, установи, організації тощо, є публічними.

В аспекті розгляду та вирішення окремих категорій в сфері екології та природних ресурсів в Україні необхідно назвати такі дослідження: «Адміністративно-правовий режим об'єктів права власності на природні ресурси» (Р.В. Афанасієв, 2010 рік) [13]; «Правове регулювання екологічного страхування в Україні» (Т.П. Шоха, 2013 рік) [14]; «Організаційно-правові основи взаємодії правоохоронних органів і державної екологічної інспекції у сфері протидії правопорушенням у галузі екології» (Л.А. Стоцька, 2013 рік) [2] та «Адміністративно-правові засади взаємодії державних органів влади з інститутами громадянського суспільства у забезпеченні екологічних прав» (Ю.Г. Парубець, 2013 рік) [3].

Так, Т.П. Шоха у своєму дослідженні розглядає правове регулювання екологічного страхування в Україні [14]. Зокрема, автор стверджує, що екологічне страхування – це сукупність страхових правовідносин, які у поєднанні з іншими правовідносинами, що виникають у процесі здійснення відповідної страхової діяльності (її інституційно-функціонального забезпечення), утворюють систему, що характеризується загальною цільовою спрямованістю. Ця спрямованість полягає в тому, що, на відміну від окремого страхового зобов'язання, яке має на меті захист передусім майнових інтересів приватних осіб (страхувальників, застрахованих осіб та вигодонабувачів), основна ціль екологічного страхування в широкому розумінні полягає в утворенні і використанні відповідних страхових фондів з метою компенсації шкоди, заподіяної внаслідок реалізації екологічних ризиків.

Схожою за змістом є стаття І.А. Дубовіча [15], який розглядає сучасний стан ринку послуг екологічного страхування в Україні, окремим питанням зазначається, що у країнах ЄС система страхування екологічних ризиків включає декілька видів страхового захисту: страхування відповідальності за аварійне (раптове) і поступове забруднення навколишнього середовища в рамках страхування загальної відповідальності; страхування відповідальності тільки за аварійне (раптове) забруднення навколишнього середовища в рамках страхування загальної відповідальності; страхування відповідальності за аварійне (раптове) і поступове забруднення навколишнього середовища в рамках екологічного страхування.

Проведений огляд наукових надбань українських правників свідчить про актуалізацію проблематики захисту прав і свобод громадян у сфері надання адміністративних послуг. При цьому слід сказати, що вищезазначені праці майже не висвітлювали питання теоретико-правових засад надання адміністративних послуг.

Певний виняток становить дослідження М.Б. Острах «Проведення з надання адміністративних послуг в Україні», присвячене комплексному дослідженню теоретичних

та правових засад провадження надання адміністративних послуг [16]. У роботі вивчено і проаналізовано теоретичне та нормативно-правове підґрунтя поняття адміністративних послуг в Україні, надано визначення категоріям «провадження з надання адміністративних послуг» та «адміністративний регламент провадження з надання адміністративних послуг», розкрито ознаки цих формулювань. Так, під провадженням з надання адміністративних послуг вчений розуміє врегульований адміністративно-правовими нормами адміністративний регламент, порядок якого визначає діяльність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування із розгляду заяви фізичної або юридичної особи про видачу адміністративного акта (дозволу, ліцензії, реєстрації, сертифіката тощо), спрямованого на забезпечення її прав і законних інтересів та/або на виконання особою визначених законом обов'язків [16, с. 5]. Але при цьому питання надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів в Україні не досліджувалося.

Підбиваючи підсумок аналізу стану сучасних наукових розробок щодо надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні, можемо визначити, що проблема, яка вивчається, знайшла відображення в чотирьох групах джерел. До першої групи належать узагальнюючі праці науковців з адміністративного права і практиків, які приділили увагу загальним засадам надання адміністративних послуг в Україні: поняттю, сутності адміністративних послуг, принципам класифікації, оцінювання якості тощо. Зокрема, тут необхідно назвати праці І.П. Голосніченка, О.Ю. Іващенко, Ю.В. Іщенко, Р.А. Калужного, Т.А. Коломоець, С.Ф. Константинова, В.К. Колпакова, О.В. Кузьменко, О.О. Сосновика, О.Н. Ярмиш, Х.П. Ярмачі. Особливо корисними для досліджуваної тематики, на нашу думку, є посібники І.Б. Коліушка, В.П. Тимощука за загальною редакцією В.Б. Авер'янова «Адміністративні послуги з боку органів виконавчої влади» (2002 рік), В.П. Тимощука «Адміністративна процедура та адміністративні послуги: зарубіжний досвід і пропозиції для України» (2003 рік), монографії О.В. Кузьменко «Адміністративний процес у парадигмі права» (2006 рік), Г.М. Писаренко «Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти» (2006 рік) та Науково-практичний коментар до Закону України «Про адміністративні послуги» (2013 рік), підготовлений колективом авторів (О.Ф. Андрійко, Г.В. Булгакова, Я.О. Кагляк, Ю.О. Клейменова, І.Б. Коліушко, О.В. Курінний, В.П. Нагребельний, О.С. Сасенко, Н.Є. Хлібороб, А.М. Школик та ін.).

До другої групи таких джерел належать наукові праці вчених-адміністративістів, які вивчали правові проблеми діяльності органів публічної адміністрації, результатом чого є внесення низки змін та доповнень до чинного законодавства України з питань надання адміністративних послуг. Зокрема, це монографічні дослідження, проведені В.І. Сіверіним на тему «Адміністративно-правові засади надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації» (2010 рік), О.М. Острах на тему «Провадження з надання адміністративних послуг в Україні» (2013 рік), В.В. Петьовкою на тему «Правове регулювання надання адміністративних послуг в Україні» (2014 рік).

Третю групу становлять дисертаційні та монографічні праці І.О. Бондаренка (2006 рік), І.В. Дроздової (2009 рік), С.Л. Дембійської (2010 рік), Є.О. Легези (2011 рік), О.О. Воронятнікової (2012 рік), Т.О. Булковського, О.Ю. Костіна, І.А. Мордвіна (2013 рік), Н.В. Васильєвої, В.І. Горбатюка, І.С. Сорокіна (2014 рік), О.Б. Ляшка, Я.І. Скоромного, О.В. Тер-Степанян, К.В. Химичука (2015 рік), в яких досліджуються окремі аспекти реалізації надання адміністративних послуг певними органами публічної адміністрації у різних сферах.

Четверту групу репрезентують дослідження, предметом яких є правовідносини у сфері екології та природних ресурсів в Україні. Зокрема, слід згадати монографічні дослідження Р.В. Афанасієва «Адміністративно-правовий режим об'єктів права власності на природні ресурси» (2010 рік); Т.П. Шоха «Правове регулювання екологічного страхування в Україні» (2013 рік); Л.А. Стоцької «Організаційно-правові основи взаємодії правоохоронних органів і державної екологічної інспекції у сфері протидії правопорушенням у галузі екології» (2013 рік) та Ю.Г. Парубець «Адміністративно-правові засади взаємодії державних органів влади з інститутами громадянського суспільства у забезпеченні екологічних прав» (2013 рік).

Висновки. Водночас аналіз наукових публікацій, монографічних досліджень, практичних рекомендацій, а також результатів діяльності органів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг в сфері екології та природних ресурсів в Україні свідчить про те, що комплексного наукового підходу щодо зазначеної проблеми досі не вироблено, а особливості надання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів в Україні потребують окремого дослідження.

Список використаних джерел:

1. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і позиції для України / автор-упорядник В.П. Тимошук. – К. : Факт, 2003. – 496 с.
2. Стоцька Л.А. Організаційно-правові основи взаємодії правоохоронних органів і державної екологічної інспекції у сфері протидії правопорушенням у галузі екології : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Л.А. Стоцька ; КМ України, Нац. ун-т біоресурсів і природокористування України. – К., 2013. – 21 с.
3. Парубець Ю.Г. Адміністративно-правові засади взаємодії державних органів влади з інститутами громадянського суспільства у забезпеченні екологічних прав : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Ю.Г. Парубець ; Держ. НДІ М-ва внутр. справ України. – К., 2013. – 21 с.
4. Писаренко Г.М. Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Г.М. Писаренко ; Одеська нац. юрид. академія. – О., 2006. – 195 с.
5. Науково-практичний коментар до Закону України «Про адміністративні послуги» / за заг. ред. В.П. Тимошука. – К. : ФОП Москаленко О.М. – 392 с.
6. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 32. – Ст. 409.
7. Бондаренко І.О. Організаційно-правові основи надання послуг в галузі митної справи : автореф. дис... канд. юрид. наук / І.О. Бондаренко ; Нац. акад. держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2006. – 19 с.
8. Булковський Т.О. Управління якістю надання адміністративних послуг Міністерством внутрішніх справ України : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Т.О. Булковський ; Акад. муніцип. упр. – К., 2013. – 20 с.
9. Васильєва Н.В. Теоретико-методологічні засади формування та розвитку системи надання адміністративних послуг на регіональному рівні : автореф. дис. ... докт. з держ. упр. : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Н.В. Васильєва. – К., 2014. – 38 с.
10. Воронятніков О.О. Адміністративно-правовий статус державної міграційної служби України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / О.О. Воронятніков ; ДВНЗ «Запоріж. нац. ун-т». – Запоріжжя, 2012. – 17 с.
11. Васильєва Н.В. Теоретико-методологічні засади формування та розвитку системи надання адміністративних послуг на регіональному рівні : дис. ... докт. з держ. упр. : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Н.В. Васильєва. – К., 2014. – 436 с.
12. Сіверін В.І. Адміністративно-правові засади надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В.І. Сіверін ; ХНУВС. – Х., 2010. – 18 с.
13. Афанасієв Р.В. Адміністративно-правовий режим об'єктів права власності на природні ресурси : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Р.В. Афанасієв ; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. – К., 2010. – 20 с.
14. Шоха Т.П. Правове регулювання екологічного страхування в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / Т.П. Шоха ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2013. – 180 с.

15. Дубовіч І.А. Сучасний стан ринку послуг екологічного страхування в Україні / І.А. Дубовіч, Х.Р. Василюшин // Механізм регулювання економіки. – 2010. – № 3, Т. 2. – С. 200–204.

16. Острах М.Б. Провадження з надання адміністративних послуг в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / М.Б Острах.; Міжн. університет бізнесу і права. – Херсон, 2013. – 20 с.

ЛЕГЕЗА С. О.,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 351.74:342.922

ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

У науковій статті висвітлюється поточний стан та окреслюються актуальні проблеми реформування системи публічних послуг в Україні. Сформульовано пропозиції щодо вирішення зазначених проблем.

Ключові слова: послуга, публічна послуга, адміністративна послуга, напрями, реформа.

В научной статье освещается нынешнее состояние и очерчиваются актуальные проблемы реформирования системы публичных услуг в Украине. Сформулированы предложения относительно решения отмеченных проблем.

Ключевые слова: услуга, публичная услуга, административная услуга, направления, реформа.

In the scientific article highlights the current status and outlines the urgent problems of reforming the public service system in Ukraine. Proposals concerning the decisions mentioned problems.

Key words: service, public services, administrative services, directions, reform.

Вступ. Протягом поточного року було здійснено низку заходів організаційного та нормативно-правового характеру з метою реформування системи публічних послуг.

Так, завдяки науковим працям В.Б. Авер'янова, К.К. Афанасьєва Ю.П. Битяка, І.В. Дроздова, В.М. Гаращука, І.П. Голосніченка, С.В. Ківалова, І.Б. Коліушка, Є.О. Легези, А.Т. Комзюка, О.В. Кузьменко, Г.М. Писаренко, В.П. Тимошука та інших вчених-адміністративістів досліджено ряд особливостей діяльності органів публічної влади з надання публічних (адміністративних) послуг. Але у наукових дослідженнях питання реформування надання публічних послуг органами публічної адміністрації майже не вивчались.

Постановка завдання. Метою статті є висвітлення стану та проблеми реформування надання публічних послуг в Україні.

